

Janusz Podgórski

Nowy Barkoczyn, gm. Nowa
Karczma-Liniewo, woj. gdańskie.
Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 15, 104-105

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował WKZ w Sieradzu. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko górnośląsko-małopolskiej grupy kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i z okresu halstattycznego C /900-650 p. n. e. /.

Kontynuowano prace z lat 1977-1980. Stanowisko to znajduje się na grzbiecie najstarszej terasy pradoliny Warty, porośniętej obecnie karłowatym lasem. Przebadano obszar o powierzchni 350 m², na którym odkryto 23 groby ciałopalne o zróżnicowanym obrządku pogrzebowym.

Typ I, stanowią groby popielnicowe z kośćmi ludzkimi złożonymi w popielnicy, w układzie anatomicznym. Typ II, groby z obstawą kamienną z kośćmi złożonymi częściowo w popielnicy. Typ III, groby z obstawą kamienną z kośćmi złożonymi częściowo w popielnicy i obsypane szczątkami stosu. Typ IV, groby jamowe z kośćmi ludzkimi, zesypywanymi do jamy grobowej razem z ułamkami naczyń. Typ V groby jamowe z obstawą kamienną, w których kości ludzkie tworzą podłużne skupiska wzdłuż osi wschód-zachód. Naczynia lub ich fragmenty umieszczone były zawsze po stronie zachodniej jamy grobowej. W bieżącym sezonie badawczym nie odkryto natomiast grobów jamowych z obstawą kamienną typu VI, zawierających tylko skupiska przepalonych kości ludzkich. Groby te dość licznie występowały w latach ubiegłych.

Wyposażenie poszczególnych grobów w naczynia waha się od 2 do 9 sztuk. W dwóch grobach popielnicowych wśród przepalonych kości ludzkich odkryto fragmenty niewielkich kółek wykonanych z cienkiego brązowego drutu. Natomiast w jednym z grobów jamowych znaleziono glinianą imitację brązowego sierpa. W trzech grobach popielnicowych, będących prawdopodobnie pochówkami młodocianych osobników, wśród przepalonych kości ludzkich występowały gliniane grzechotki. W siedmiu grobach popielnicowych zaobserwowano rytualne odwracanie naczyń, a w dwóch przypadkach popielnice ustawione były do góry dnem.

NOWY BARKOCZYN, gm. Nowa Karczma-Liniewo

woj. gdańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury łużyckiej i wschodniopomorskiej z okresu Hallstatt C-D.

Zbadano obszar 2,25 ara. Odkryto 9 obiektów, w tym: 1 grób obwarowany, pusty, z fragmentem kręgu kamiennego, 6 jam i 2 paleniska. Jamy i paleniska zawierały niewielkie ilości ułamków ceramicznych, węgla drzewnego i przepalonych kości ludzkich. Obiekty zawierające

przepalone kości ludzkie zostały naruszone wkopami nowożytnymi, toteż nie można uznać ich za groby jamowe.

Materiał znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Zakończenie badań przewiduje się w roku następnym.

OSIEK, gm. Linia
woj. gdańskie

Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadzili: dr hab. Teresa Węgrzynowicz
i mgr Andrzej J. Tomaszewski. Finansowało PMA.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej.

Kilkudniowe badania miały na celu wyeksplorowanie grobu skrzynkowego, odkrytego w końcu 1980 r. i zabezpieczonego wówczas wstępnie przez ekipę "Pogotowia Archeologicznego" PMA. Lokalizacja grobu zdaje się odpowiadać lokalizacji stanowiska 1 w Osieku, znanego z badań w latach 1925 i 1938.

Grób oznaczony nr 1/1981, zbudowany był z płyt kamiennych na planie kwadratu o boku około 70 cm i nakryty pojedynczą płytą. Dno tworzył bruk z niewielkich otoczków. Od południa, zachodu i wschodu skrzynię otaczał płaszcz kamienny, sięgający od jej powierzchni po poziom bruku. W naruszonym wypełnisku skrzyni znajdowały się 3 bardzo zniszczone popielnice z przepalonymi kośćmi, z których 2 zawierały fragmenty nadtopionych ozdób metalowych i szklanych, m. in. kolczyków, a nadto ułamki dwóch pokryw.

Materiały, wstępnie datowane na schyłek okresu halsztackiego - początek lateńskiego, przechowywane są w PMA w Warszawie pod nr inw. III/8083.

Nie przewiduje się dalszych badań.

PAWŁOWICE, gm. Michałów
woj. kieleckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr Urszula Bąk i mgr Andrzej Matoga. Finansował WKZ w Kielcach przy udziale Urzędu Gminy w Michałowie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.